

ministeren – ham, der blegner i forhold til den nye superminister – har pålagt kommunerne at lade være med at bygge for at overholde de stramme kommunale aftaler på anlægsområdet. Det betyder, at ganske meget af det her byggeri jo fjernes i øjeblikket.

Vi mangler også mere dristige bud på, hvordan man imødegår den polarisering, der genspejler sig voldsomt i boligpolitikken. Og så mangler vi en sammenhæng mellem den megen velvilje og den økonomiske vilje til at sætte penge bag, og til sidst, men ikke mindst, vil vi også godt pege på, at der i udkantssområderne opstår nye problemer, nye fattigdomsproblemer.

Jeg var i Nakskov i går aftes. Lolland-Falster-området står jo med helt specielle problemer, og jeg vil spørge boligministeren, om hun vil være med til at kigge på, hvordan vi hjælper de udkantssområder, der er præget af stor fraflytning, lavt indkomstgrundlag og derfor de sociale problemer, der tårner sig op i den der meget ubehagelige cocktail.

Men ellers: Tak for redegørelsen. Vi håber det giver anledning til den grundlæggende debat på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er byfornyelsen i København, som får mig her op. Byfornyelsen betyder, at man nedlægger små billige lejligheder, at de små billige lejligheder forsvinder, siger hr. Villy Søvndal. Det har SF jo sagt før, ynder at bringe det op i debatten.

Nu er byfornyelse jo for en ganske lang periode, forhåbentlig for forrentningsperioden. Man må jo sige, at det er ganske mange år, lejlighederne kommer til at stå, hvis vi opgiver.

Jeg vil starte med at sige: Vi har i København ganske mange små lejligheder. Dem, der typisk bliver talt om fra SF's side, er vel ca. halvdelen af boligerne i København, nemlig de mange boliger, som er på 2 værelser eller mindre. Det er faktisk halvdelen af Københavns boligmasse, der har den størrelse.

10.000 af de boliger, eller måske endda lidt flere, har ikke bad indlagt. Og jeg vil godt advare SF mod at blive ved med at drage dette her element ind i forbindelse med byfornyelsen, fordi vi dermed også stopper den kurs, der har været lagt med at omdanne decideret slum, usunde lejligheder, utidssvarende boliger. Det

er det, vi har grebet fat i i København og ikke mindst på Vesterbro. Den kurs må ikke stoppes.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen: Det er vi meget enige i. Byfornyelsen må ikke stoppe. Vi har jo i fællesskab, Socialdemokratiet og SF, ved de finanslove, vi indgik for henholdsvis sidste år og året i forvejen, været med til at slås for en betydelig ramme til byfornyelse ud fra det samme grundsynspunkt, at byfornyelse er rigtigt, og at man skal lade være med at romantisere omkring slummen.

Men dér, hvor vi skilles, er jo ved synet på de små lejligheder. Det er også dér, man skilles i diskussionen i København, og ikke ved, om vi fortsat skal have lejligheder uden bad, uden toilet, og som er forslummede. Jeg vil meget advare imod den form for romantik.

Formanden:

Hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Jeg vil godt starte med at sige by- og boligministeren tak for den bypolitiske redegørelse.

Ministeren kommer langt omkring i beskrivelsen af helheden i regeringens bypolitik. Og jeg vil godt indrømme, at vi i Dansk Folkeparti er enig med ministeren i beskrivelsen og opgaveløsninger langt hen ad vejen. Men det vil nok ikke komme bag på ministeren, at vi ikke er enige i et og alt. Vi ser forskelligt på, hvor langt staten skal løse boligproblemer, og hvor grænsen sættes for det private initiativ.

Når man vil have et overblik over bypolitikken, vil det være nødvendigt at inddrage ikke alene boligforhold, men også erhvervsforhold, byplanmæssige forhold, trafik, miljø, energi, kultur- og fritidsfaciliteter i en samlet bedømmelse.

Også i Danmark er der sket den udvikling, at flere og flere borgere bosætter sig i byerne. Derfor vil det være en væsentlig livskvalitet, at byerne udvikler sig i en retning, som tilgodeser de forskelligartede ønsker og behov, som forskellige mennesker har til boligen og de nære omgivelser.

I de glade 1960'ere var der en tendens til at bygge hurtigt, rationelt og store ens bebyggelser, navnlig i de store byer. Det har så senere vist sig ikke altid at være den rigtige bebyggelse set med vore dages ønsker og behov.